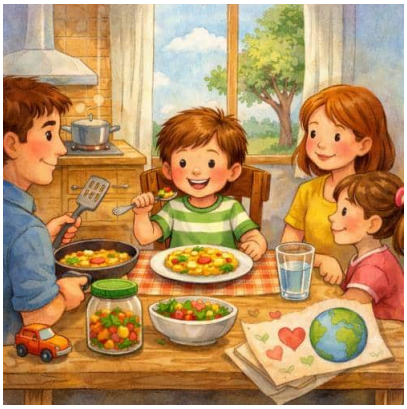

Pol eta janariaren balioa

Pol bost urteko mutil oso aktiboa da. Gustatzen zaio autoekin jolastea, marrazkiak egitea eta parkean korrika egitea. Baina jateko ordua iristen denean, askotan jolasten jarraitzea nahiago du eta ez dela oso gose esaten du.

Eguerdi batean, amak arroza barazkiekin prestatu zuen. Platerak usain goxoa zuen eta oso koloretsua zen. Familia osoa mahaian eseri zen.

“Pol, jan janari pixka bat”, esan zuen amak. “Jan dezakezuna bakarrik”.

Polek arroza hartu zuen, baina denbora baten ondoren, esan zuen:

“Ez dut gehiago nahi”.

Aitak bere platerera begiratu zuen, non oraindik janari dezente geratzen zen.

“Badakizu, Pol?”, esan zuen lasai. “Janari hau oso garrantzitsua da. Jende askok gogor lan egin du guk izan dezagun”.

Laiak gaineratu zuen:

“Botatzen badugu, hondatuko da, eta ezingo dugu erabili”.

Polek bere platera begiratu eta han gelditu zen pentsatzen.

Arratsalde hartan, jolasean ari zela, ama sukaldean ikusi zuen soberan geratu zen janaria poteetan sartzen.

“Ama, zer egiten ari zara?” galdetu zion.

“Soberan geratu den janaria gordetzen ari naiz”, erantzun zion amak. “Horrela beste egun batean jan ahal izango dugu eta ez dugu botako”.

“Ai…” esan zuen Polek. “Horrela ez da alferrik galduko”.

“Horrela,” esan zuen amak irribarrez.

Gau hartan, aitak tortilla bat egin zuen soberan geratu ziren barazkiekin. Polek zerbait goxoa usaindu zuen.

“Zer ari zara prestatzen, aita?” galdetu zion.

“Tortilla bat bazkariko barazkiekin”, erantzun zion.

Mahaian, Polek tortilla dastatu zuen.

“Mmm! Oso ona dago!” esan zuen pozik.

—Ikusi duzu soberan geratzen den janaria aprobetxatzea ideia ona dela? —esan zuen Laiak.

Hurrengo egunean, bazkalorduan, Polek hobeto egin nahi zuen. Janari gutxiago jarri zuen platerean.

—Horrela dena amaituko dut —esan zuen.

Eta hala egin zuen. Amaitu zuenean, harro irribarre egin zuen.

—Oso ondo, Pol —esan zuen aitak.

—Oso pozik gaude zurekin —esan zuen amak.

Egun hartatik aurrera, Polek ikasi zuen janaria oso baliotsua dela, ez dela alferrik galdu behar, eta zentzuz erabiltzea mundua eta pertsonak zaintzeko modu bat dela.